ἵμερον ἀστράπτουσα κατ᾽ ὄμματος, †ἠδ᾽ ὑπὲρ ὤμων†
συὺν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XXI

εἰ πτερά σοι προσέκειτο καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,
οὐκ ἂν Ἔρως ἐγράφη Κύπριδος ἀλλὰ σὺ παῖς.

XXII

μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ᾽ εὐθήρατος ἀποπτάς
ἐξ οἴκων ὑψοῦ Δάμιδος οὐ πέτομαι,
ἀλλ᾽ αὐτοῦ φιλέων τε καὶ ἀζήλωτα φιληθείς,
οὐ πολλοῖς εὐκρὰς δ᾽ εἷς ἑνὶ συμφέρομαι.

XXIII

οὔπω τοξοφορῶν οὐδ᾽ ἄγριος ἀλλὰ νεογνός
οὑμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποστρέφεται
δέλτον ἔχων χρυσέην, τὰ Φιλοκράτεος δὲ Διαύλου
τραυλίζει ψυχῇ φίλτρα κατ᾽ Ἀντιγένους.

XXIV

εὗρεν Ἔρως τι καλῷ μῖξαι καλόν, οὐχὶ μάραγδον
χρυσῷ, †ὃ μήτ᾽ ἀνθεῖ μήτε γένοιτ᾽ ἐν ἴσῳ†,
οὐδ᾽ ἐλέφαντ᾽ ἐβένῳ, λευκῷ μέλαν, ἀλλὰ Κλέανδρον
Εὐβιότῳ, πειθοῦς ἄνθεα καὶ φιλίης.